

[Christmas Møller.]

nemlig med Hensyn til at faa Overensstemmelse tilvejebragt mellem Paatrykket paa Nationalbankens Sedler og det, der faktisk finder Sted, har fremsat vore Anskuelser og faaet *hele* Udvalget til at følge disse, ikke, saaledes som den højtærede Handelsminister har sagt, Udvalgsflertallet — saaledes er det i hvert Fald refereret i Fortrykket —, *hele* Udvalget har rettet Henstillingen. Jeg kan da sige, at vi ud fra de Betragtninger, som er fremsat i Betænkningen, og de Betragtninger, der har været gjort gældende i Udvalget, for vort Vedkommende *denne* Gang kan stemme for at forlænge Guldbarrefoden for 1930.

Under anden Behandling, hvor jeg ikke kunde være til Stede, blev der af den ærede Ordfører for Udvalget (Trier) fremsat nogle Bemærkninger, som nøder mig til, selv om jeg kun kan takke min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, for de Udtalelser, han fremkom med, at gøre et Par enkelte Bemærkninger til den ærede Ordfører, Hr. Trier. Den ærede Ordfører sagde, at de Bemærkninger, vi havde gjort, var overflødige, for, sagde den ærede Ordfører, ingen ventede af det konservative Folkeparti, at de vilde stemme paa samme Maade i Morgen som i Dag. Hvorfra ved den ærede Ordfører det? Hvorfra kender den ærede Ordfører det?

Jeg vil videre sige til det ærede Medlem Hr. Trier, at naar man af et Udvalg bliver valgt til Ordfører, er det højst upassende, naar man taler *som Ordfører*, at udtale sig paa den Maade. Det ærede Medlem Hr. Trier kunde, naar han første Gang havde talt som Ordfører for Udvalget, bagefter have taget Ordet som Partiordfører. Det var en højst upassende Bemærkning, og jeg beder det ærede Medlem Hr. Trier belægge denne Udtalelse med Beviser.

Nej, det var aldeles ikke overflødigt, at det konservative Folkeparti paa nærværende Tidspunkt sagde, i nøje Overensstemmelse med sin Stilling ved første Behandling, at man ikke, fordi vi denne Gang gaar med, maa tro, at vi vil blive ved med at gaa med hertil. Det er ganske naturligt, at de, der skal føre Forhandlingerne, i god Tid faar Besked fra Rigsdagen om, at man bl. a. ikke kan forvente vor Tilslutning til en Forlængelse ud over 1930, og vi har sagt — derfor skal jeg ogsaa sige dette til den højtærede Handelsminister —, at vi vil tage Hensyn til de Forhold, der kommer op i Slutningen af 1930; ganske naturligt kan vi ikke i Dag sige, hvad vi vil til den Tid, og jeg spørger den højtærede Handelsminister og andre Medlemmer her i Salen,

om *de* kan sige, hvad de vil gøre paa dette Omraade i Slutningen af 1930. Dette Lovforslag er jo overhovedet et Udtryk for, at de ikke kan det, for ellers kom de vel med et Lovforslag, som gik ud paa allerede nu at fastlægge Ordningen.

Til Slutning vil jeg da til det ærede Medlem Hr. Trier blot sige dette, at naar han saa endelig kom med en Bemærkning om, at Sedlerne eventuelt skulde laves om, og at vi skulde købes paa den ene eller anden Maade til at gaa med, saa kan vi jo sagligt set kun være tilfredse med, at vi har faaet hele Udvalget, Nationalbanken og Ministeren med, men jeg vil alligevel raade til, at man ikke forsøger at lave Sedlerne om, og navnlig ikke, hvad jeg kunde tænke mig under Hensyn til de særlige Karakteregenskaber, det ærede Medlem er i Besiddelse af, erstatter Billedet ikke med mit, men med hans Kontrafej. Paa Forhaand maa dette meget fraaades; den gode Værdi, vore Sedler har faaet nu, skulde nødtigt ødelægges.

Ulrich: Jeg beklager i nogen Grad den Stilling, mit Parti har indtaget i denne Sag, idet jeg mener, man burde gaa væk fra Guldbarrefoden og over til Guldmøntfoden allerede paa nærværende Tidspunkt. Jeg kan ikke se, med hvilken Ret man vedblivende vil fastholde en saadan ganske favorabel Stilling for Nationalbanken, som man i Virkeligheden gør ved at fastholde Guldbarrefoden. Jeg mener, at man paa nærværende Tidspunkt maatte og skulde gaa over til Guldmøntfoden, og jeg maa derfor, for ikke at komme til at stemme mod mit Parti, undlade at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Trier: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der vilde protestere mod min Angivelse i Gaar ved anden Behandling af, at det var en overflødig Bemærkning, det konservative Parti havde gjort, naar de skrev, at man ikke maatte forvente, at de vilde stemme paa samme Maade til næste Aar. Dertil sagde jeg: Hvis Forholdene er ganske ens, og de Argumenter, der har formaaget det konservative Parti til i Dag at stemme for Forslaget, ogsaa foreligger til næste Aar, ja, saa indrømmer jeg, at saa er det en saadan Forandring af Standpunktet, at vi maa have Lov til at sige: Vi andre forventer det heller ikke, og derfor er det overflødigt. Vi forventer ikke, at de under samme Forhold skal stemme paa samme Maade. Jeg forstaar derfor heller ikke, at det ærede